

**Bruxelles, 23 octombrie 2026
(OR. en)**

14847/26

**EF 277
ECOFIN 1356
DELECT 167**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2026) 7021 final
Subiect:	REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI din 9.10.2026 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de aplicabilitate pentru analizele macroprudențiale din cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității și ca parte a principiului „persoanei prudente”, precum și criteriile de aplicabilitate, conținutul și frecvența actualizării planurilor de management al riscului de lichiditate

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2026) 7021 final.

Anexă: C(2026) 7021 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.10.2026
C(2026) 7021 final

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 9.10.2026

de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de aplicabilitate pentru analizele macroprudențiale din cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității și ca parte a principiului „persoanei prudente”, precum și criteriile de aplicabilitate, conținutul și frecvența actualizării planurilor de management al riscului de lichiditate

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

Prin Directiva (UE) 2025/2 a Parlamentului European și a Consiliului¹ s-a modificat articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului², adăugându-se o literă (e), care le impune anumitor întreprinderi de asigurare și de reasigurare ca, la cererea autorității lor de supraveghere, să analizeze, în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității, (i) elementele macroprudențiale care le pot afecta profilul de risc specific, limitele lor de toleranță la risc aprobate, strategia lor de afaceri, activitățile lor de subscriere sau deciziile lor de investiții, precum și necesitățile lor generale privind solvabilitatea și (ii) activitățile lor care pot afecta evoluțiile la nivel macroeconomic și la nivelul piețelor financiare și care au potențialul de a se transforma în surse de risc sistemic.

În același timp, prin Directiva (UE) 2025/2 s-au adăugat, de asemenea, la articolul 132 din Directiva 2009/138/CE, care le impune întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să respecte principiul „persoanei prudente” atunci când își investesc toate activele, noile alineate (5)-(8). Noul alineat (6) al articolului respectiv le impune întreprinderilor de asigurare și de reasigurare ca, la solicitarea autorității lor de supraveghere, (i) să ia în considerare elementele macroprudențiale atunci când întreprinderile de asigurare și de reasigurare respective își stabilesc strategia de investire, (ii) să evalueze măsura în care strategia lor de investire poate afecta evoluțiile la nivel macroeconomic și la nivelul piețelor financiare și se poate transforma într-o sursă de risc sistemic și (iii) să țină seama de aceste considerente în deciziile lor de investire.

Prin Directiva (UE) 2025/2 s-a inserat, de asemenea, un nou articol 144a în Directiva 2009/138/CE. Alineatul (2) al articolului respectiv le impune statelor membre să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare întocmesc și mențin actualizat un plan de management al riscului de lichiditate care să acopere analiza lichidității pe termen scurt. La cererea autorităților de supraveghere, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să extindă planul de management al riscului de lichiditate pentru a acoperi și analiza lichidității pe termen mediu și lung.

În cele din urmă, prin Directiva (UE) 2025/2 s-a inserat în Directiva 2009/138/CE un nou articol 246a, care introduce un plan de management al riscului de lichiditate la nivel de grup pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte, aplicând *mutatis mutandis* cerințele prevăzute la articolul 144a.

Pentru a le permite autorităților de supraveghere să evalueze care întreprinderi și grupuri de asigurare sau de reasigurare trebuie să aplice toate aceste noi instrumente macroprudențiale, prin Directiva (UE) 2025/2 s-a inserat în Directiva 2009/138/CE un nou articol 144d, al cărui alineat (1) însărcinează Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”) să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să conțină criterii pentru realizarea unei astfel de evaluări. EIOPA a elaborat astfel de criterii, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 144d alineatele (3) și (4) din Directiva 2009/138/CE, conform cărora

¹ Directiva (UE) 2025/2 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2024 de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește proporționalitatea, calitatea supravegherii, raportarea, măsurile referitoare la garanțiile pe termen lung, instrumentele macroprudențiale, riscurile legate de durabilitate, supravegherea la nivel de grup și supravegherea transfrontalieră și de modificare a Directivelor 2002/87/CE și 2013/34/UE (JO L, 2025/2, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

criteriile care trebuie luate în considerare trebuie să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor, în special cu nivelul de interconectare cu piețele financiare, cu caracterul transfrontalier al activităților de asigurare și de reasigurare, cu investițiile întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și cu componența portofoliilor de active și obligații.

În ceea ce privește în mod specific planurile de management al riscului de lichiditate, articolul 144d alineatul (2) și articolul 246a alineatul (4) impun EIOPA să elaboreze proiecte de standarde tehnice care să precizeze conținutul și frecvența actualizării planurilor de management al riscului de lichiditate atât la nivel individual, cât și la nivel de grup.

2. CONSULTĂRI PREALABILE ADOPTĂRII ACTULUI

EIOPA a efectuat o consultare publică în perioada 17 octombrie 2024-9 ianuarie 2025 cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare referitoare la includerea analizelor macroprudențiale în evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității și ca parte a principiului „persoanei prudente”. La 27 noiembrie 2024, a avut loc un eveniment cu părțile interesate pentru a se discuta documentul de consultare. Șapte părți interesate au oferit feedback. Pe baza feedbackului de la părțile interesate, conținutul proiectului de standarde tehnice de reglementare a fost ameliorat, iar pragul cantitativ a fost mărit pentru a îmbunătăți proporționalitatea (și anume de la 12 miliarde EUR la 20 de miliarde EUR în totalul activelor din bilanțul Solvabilitate II al unei întreprinderi și al unui grup de asigurare sau de reasigurare), fără a modifica abordarea generală prezentată în documentul de consultare.

În perioada 1 octombrie 2024-2 ianuarie 2025, EIOPA a efectuat o consultare publică cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare referitoare la planurile de management al riscului de lichiditate. La 27 noiembrie 2024, a avut loc un eveniment cu părțile interesate pentru a se discuta documentul de consultare. Zece părți interesate, inclusiv Grupul părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor din cadrul EIOPA, au oferit feedback. Pe baza feedbackului de la părțile interesate, s-au adus mai multe modificări proiectului de standarde tehnice de reglementare pentru a se asigura într-o mai mare măsură o abordare proporțională și bazată pe riscuri. Pragul de referință pentru efectuarea analizei lichidității pe termen mediu și lung a fost majorat de la 12 miliarde EUR la 20 de miliarde EUR, iar frecvența implicită de actualizare a planului de management al riscului de lichiditate a fost redusă de la trimestrială la cel puțin anuală. Unele dispoziții privind conținutul au fost eliminate, în special cerințele de raportare cu privire la proiecțiile fluxurilor de trezorerie pentru anumite orizonturi de timp și la un indicator comun al riscului de lichiditate. Aceste dispoziții ar fi impus întreprinderilor și grupurilor să efectueze calcule suplimentare, fără să contribuie în mod semnificativ la calitatea gestionării riscului lor de lichiditate.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Temeiurile juridice ale prezentului regulament delegat sunt articolul 144d alineatele (1) și (2) și articolul 246a alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE.

Directiva 2009/138/CE a fost modificată prin Directiva (UE) 2025/2, printre altele pentru a le impune întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să ia în considerare efectele macroprudențiale în evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității și principiul „persoanei prudente” în ceea ce privește strategia lor de investire. Prezentul regulament delegat precizează criteriile de aplicabilitate de care trebuie să țină seama autoritățile de supraveghere atunci când specifică întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare cărora trebuie să li se solicite să efectueze respectivele analize macroprudențiale. Prezentul regulament delegat se bazează pe criterii cantitative și calitative deja utilizate în contextul supravegherii.

În special, acesta combină un prag absolut de 20 de miliarde EUR în totalul activelor din bilanțul Solvabilitate II al unei întreprinderi și al unui grup de asigurare sau de reasigurare cu un set de criterii bazate pe riscuri legate de interconectare, activitate, substituibilitate și riscuri de lichiditate. Prin utilizarea acestei abordări, prezentul regulament delegat asigură flexibilitatea în materie de supraveghere pentru a stabili întreprinderile relevante în funcție de amprenta lor sistemică.

Obiectivul prezentului regulament delegat este de a completa supravegherea microprudențială eficace aferentă cadrului prevăzut în Directiva 2009/138/CE cu elemente macroprudențiale pentru a evalua în mod specific impactul sistemic al asigurătorilor, inclusiv în ceea ce privește deciziile de investire.

În plus, întreprinderile și grupurile de asigurare și de reasigurare au obligația să elaboreze și să actualizeze un plan de management al riscului de lichiditate, pe care să îl transmită autorităților de supraveghere ca parte a informațiilor menționate la articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE. În timp ce obligația de a efectua analize ale lichidității pe termen scurt se aplică tuturor (re)asigurătorilor, cu excepția întreprinderilor mici și cu un grad redus de complexitate și a întreprinderilor care beneficiază de măsuri de proporționalitate în conformitate cu articolul 29d din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere trebuie să solicite întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare să efectueze analize ale lichidității pe termen mediu și lung, ținând seama de setul de criterii cantitative și calitative prevăzut în prezentul regulament delegat. Pentru a asigura coerența în ceea ce privește obiectivele de politică cu prima secțiune dedicată analizelor macroprudențiale, a doua secțiune a prezentului regulament delegat, dedicată planurilor de management al riscului de lichiditate, introduce un prag absolut de 20 de miliarde EUR în totalul activelor din bilanțul Solvabilitate II al întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare și un set propus de criterii de lichiditate bazate pe riscuri legate de componența portofoliilor de active și obligații, de natura și variabilitatea obligațiilor de asigurare și reasigurare și de expunerile fluxurilor de trezorerie estimate ale activelor la fluctuațiile pieței. Prin includerea unor criterii cantitative și calitative, prezentul regulament delegat promovează convergența în materie de supraveghere, ținând seama în același timp de particularitățile piețelor naționale. Conținutul și structura planului de management al riscului de lichiditate constau în evaluarea globală, ipotezele care stau la baza proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire, rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie, rezervele de active lichide, indicatorii riscului de lichiditate și orice alte informații. (Re)asigurătorii vor trebui să își actualizeze planul de management al riscului de lichiditate cel puțin o dată pe an și ori de câte ori condițiile generale de lichiditate se modifică în mod semnificativ. Conținutul și frecvența actualizării planului de management al riscului de lichiditate la nivel individual trebuie să se aplice *mutatis mutandis* la nivel de grup, ținând seama de impactul concentrării semnificative a riscurilor și al tranzacțiilor intragrup, același lucru fiind valabil și pentru orice restricții privind transferul de lichidități în condiții normale de activitate și în condiții de criză.

Prin stabilirea unor criterii clare de identificare, prezentul regulament delegat va promova convergența în materie de supraveghere și va sprijini supravegherea macroprudențială eficace și eficientă pentru asigurători, reasigurători și grupuri, contribuind astfel la protecția deținătorilor de polițe și la obiectivul de reducere a sarcinii administrative.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 9.10.2026

de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de aplicabilitate pentru analizele macroprudențiale din cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității și ca parte a principiului „persoanei prudente”, precum și criteriile de aplicabilitate, conținutul și frecvența actualizării planurilor de management al riscului de lichiditate

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)³, în special articolul 144d alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 144d alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 246a alineatul (4) al doilea paragraf, întrucât:

- (1) Criteriile pe care autoritățile de supraveghere ar trebui să le ia în considerare atunci când stabilesc întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare cărora ar trebui să li se solicite să examineze și să analizeze dacă activitățile lor pot afecta evoluțiile la nivel macroeconomic și la nivelul piețelor financiare și dacă au potențialul de a se transforma în surse de risc sistemic, astfel cum se menționează la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) punctul (ii) din Directiva 2009/138/CE, ar trebui să fie în concordanță cu cele mai recente abordări de evaluare a relevanței macroprudențiale a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Mai precis, aceste criterii ar trebui să se inspire din principiile de bază în asigurări care au fost adoptate de Asociația Internațională a Supraveghetorilor în Asigurări și care figurează în documentul intitulat „Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector”⁴, acceptat la nivel internațional de autoritățile de supraveghere.
- (2) Pentru a identifica întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare care, datorită dimensiunii lor, sunt mai importante din perspectiva stabilității financiare, ar trebui utilizate cu prioritate criterii cantitative. Pentru a se ajunge la un echilibru între necesitatea, pe de o parte, de monitorizare a stabilității financiare și, pe de altă parte, de reducere a sarcinii administrative, criteriile cantitative ar trebui să se bazeze pe un prag de 20 000 000 000 EUR pentru totalul activelor, care asigură o acoperire suficientă a pieței atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.
- (3) Pentru a identifica alte întreprinderi și grupuri de asigurare sau de reasigurare care nu au fost luate în considerare ca urmare a aplicării criteriilor cantitative, dar pentru care ar putea fi necesare, din cauza profilului lor de risc, analize macroeconomice

³ JO L 335, 17.12.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁴ Asociația Internațională a Supraveghetorilor în Asigurări, Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector, noiembrie 2019, [191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf](https://www.iaais.org/wp-content/uploads/2019/11/191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf).

suplimentare în evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității, astfel cum se menționează la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) din Directiva 2009/138/CE, precum și includerea unor considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente”, astfel cum se menționează la articolul 132 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE, ar trebui utilizate criterii calitative. În cazul în care aplicarea respectivelor criterii calitative arată că întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare care ating pragul de 20 000 000 000 EUR pentru totalul activelor nu sunt vulnerabile în mod semnificativ la riscul sistemic, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă în vedere să nu solicite întreprinderilor sau grupurilor respective să efectueze analizele macroprudențiale suplimentare în evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității și să includă considerente de ordin macroprudențial în principiul „persoanei prudente”.

- (4) Pentru a asigura coerența cu cadrul de redresare și rezoluție a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, astfel cum este prevăzut în Directiva (UE) 2025/1 a Parlamentului European și a Consiliului⁵, specificațiile criteriilor de substituibilitate într-un context transfrontalier și de interconectare pe care autoritățile de supraveghere ar trebui să le ia în considerare ar trebui să fie aceleași cu specificațiile prevăzute în regulamentul delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (12) litera (a) din directiva respectivă.
- (5) Pentru a asigura un plan de management al riscului de lichiditate proporțional și bazat pe riscuri, întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare ar trebui să furnizeze rezultatele analizei interne a lichidității în planul de management al riscului de lichiditate în conformitate cu sistemul de guvernare și cu cerințele de management al riscului prevăzute la articolul 41 alineatul (3) și la articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE. În plus, planurile de management al riscului de lichiditate ar trebui să țină seama de cerințele de guvernare prevăzute la articolul 259 alineatul (1) litera (a) și la articolul 260 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei⁶ și să se bazeze pe principiile de bază în asigurări referitoare la managementul riscului de lichiditate ale Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Asigurări⁷.
- (6) Pentru specificarea criteriilor de identificare a întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care ar trebui să acopere și analiza lichidității pe termen mediu și lung în planul de management al riscului de lichiditate este nevoie de o înțelegere comună a intervalelor de timp în care se pot materializa riscurile de lichiditate pe termen scurt, mediu și lung. Pentru a ține cont de modelul de afaceri specific al întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare în comparație cu alte instituții financiare, analiza lichidității pe termen scurt ar trebui să acopere o

⁵ Directiva (UE) 2025/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și de modificare a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 și a Regulamentelor (UE) nr. 1094/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2017/1129 (JO L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

⁶ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.1.2015, p. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/35/oj).

⁷ Principiile de bază în asigurări 16.8 și 16.9 din documentul Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Asigurări intitulat *Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups*, decembrie 2024.

perioadă de până la trei luni, în timp ce analiza lichidității pe termen mediu și lung ar trebui să acopere o perioadă mai mare de trei luni.

- (7) Pentru a determina în mod adecvat întreprinderile care pot fi expuse unor riscuri de lichiditate semnificative pe termen mediu și lung din cauza structurii sau a profilului lor de risc, criteriile care trebuie luate în considerare pentru identificarea întreprinderilor și a grupurilor de asigurare sau de reasigurare cărora urmează să li se solicite să extindă planul de management al riscului de lichiditate pentru a acoperi și analiza lichidității pe termen mediu și lung ar trebui să fie atât cantitative, cât și calitative. Criteriile respective ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor implicate și ar trebui să sprijine convergența în materie de supraveghere.
- (8) În ceea ce privește analizele macroprudențiale, pentru a identifica întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare care, din cauza dimensiunii lor, trebuie să elaboreze și să mențină un plan de management al riscului de lichiditate care să acopere analiza lichidității pe termen mediu și lung, ar trebui utilizate cu prioritate criterii cantitative, deoarece se consideră că dimensiunea amplifică riscul de lichiditate. Pentru a se ajunge la un echilibru între necesitatea de monitorizare a stabilității financiare și, respectiv, de reducere a sarcinii administrative, criteriile cantitative ar trebui să se bazeze pe un prag de 20 000 000 000 EUR pentru totalul activelor, care asigură o acoperire suficientă a pieței atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.
- (9) Pentru a identifica alte întreprinderi și grupuri de asigurare sau de reasigurare care nu au fost luate în considerare ca urmare a aplicării criteriilor cantitative, dar care, din cauza profilului lor de risc, pot fi predispuse la riscuri de lichiditate pe termen mediu și lung, ar trebui utilizate criterii calitative. Aplicarea criteriilor calitative ar trebui, de asemenea, să permită autorităților de supraveghere să identifice întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare care au fost luate în considerare ca urmare a aplicării criteriilor cantitative, dar în cazul cărora evaluarea naturii, amplitudinii și complexității riscurilor legate de lichiditate arată că acestea nu sunt vulnerabile în mod semnificativ la riscul de lichiditate pe termen mediu și lung și, așadar, nu ar trebui să li se solicite să includă o analiză a lichidității pe termen mediu și lung în planurile lor de management al riscului de lichiditate.
- (10) În funcție de structura și de profilul de risc de lichiditate al grupului, planul de management al riscului de lichiditate pe termen mediu și lung la nivel de grup poate reflecta în mod adecvat vulnerabilitățile în materie de lichiditate ale anumitor întreprinderi de asigurare și de reasigurare afiliate din cadrul grupului, în special în cazul în care profilul lor individual de risc de lichiditate nu este semnificativ sau este reflectat în mod corespunzător în evaluarea la nivel de grup. Prin urmare, cerința de a avea un plan de management al riscului de lichiditate pe termen mediu și lung la nivel de grup nu ar trebui să implice în mod sistematic necesitatea elaborării unui plan separat de management al riscului de lichiditate pe termen mediu și lung pentru fiecare întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată din cadrul grupului și invers.
- (11) Planurile de management al riscului de lichiditate ar trebui să fie accesibile cu ușurință și comparabile, în special pentru organul administrativ, de conducere sau de control al acestor întreprinderi și pentru autoritățile de supraveghere. Prin urmare, planurile ar trebui să aibă o structură comună.
- (12) Articolul 144a alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE permite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care aplică prima de echilibrare sau prima de volatilitate să

combine planul de management al riscului de lichiditate cu planul de lichiditate menționat la articolul 44 alineatul (2) din directiva respectivă în ceea ce privește activele și pasivelor care fac obiectul primelor respective. Prin urmare, structura comună a ambelor planuri ar trebui să fie suficient de flexibilă. Pentru a oferi cititorilor planului de management al riscului de lichiditate, inclusiv autorității de supraveghere, o sinteză a diferitelor componente ale analizei lichidității, planul de management al riscului de lichiditate ar trebui să înceapă cu o evaluare globală a adecvării lichidității pentru decontarea obligațiilor la scadența acestora.

- (13) O descriere a ipotezelor care stau la baza proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire, specificând în special sursele semnificative de risc de lichiditate la care este expusă întreprinderea, oferă cititorilor o perspectivă mai clară cu privire la profilul de risc al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și contribuie la înțelegerea planului de management al riscului de lichiditate. Prin urmare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să furnizeze informații cu privire la aceste ipoteze, atât în condiții normale de activitate, cât și în condiții de criză. Din același motiv, planul de management al riscului de lichiditate ar trebui să descrie și sursele de risc de lichiditate avute în vedere, care pot include apeluri în marjă și de garanție pentru instrumente financiare derivate, operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și alte expuneri, răscumpărări de către deținătorii de polițe, potențiale catastrofe naturale și produse de om și o deteriorare a bonității întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, și ar trebui să precizeze dimensiunea șocurilor presupuse în cadrul simulărilor de criză și al analizei scenariilor.
- (14) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să utilizeze în proiecțiile fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire orizonturi de timp care să reflecte în mod efectiv profilul lor de risc de lichiditate și calendarul necesităților lor de lichiditate și care pot include orizonturi exprimate în zile pentru apelurile zilnice în marjă și de garanție. În consecință, întreprinderile menționate ar trebui să indice în planul de management al riscului de lichiditate rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie pentru unul sau mai multe orizonturi de timp pe termen scurt și, atunci când este cazul, pe termen mediu și lung.
- (15) Riscul de lichiditate aferent unor părți din active și pasive poate fi suportat de deținătorii de polițe, iar anumite părți din active și pasive pot fi delimitate, inclusiv în fonduri cu obligații de asigurare de viață cu participare la profit, astfel încât activele respective să nu fie disponibile pentru a furniza lichidități altor părți ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare. Prin urmare, în planul de management al riscului de lichiditate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să prezinte rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie separat pentru activele și pasivele legate de obligațiile de tip index-linked și unit-linked și de fondurile dedicate, inclusiv portofoliile aferente primei de echilibrare. Din același motiv, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să identifice și eventualele restricții interne privind lichiditatea și să furnizeze o evaluare în care să se precizeze dacă aceste restricții interne privind lichiditatea sunt respectate.
- (16) Rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie ar trebui să ofere cititorilor planului de management al riscului de lichiditate, inclusiv autorităților de supraveghere, o perspectivă cu privire la principalii factori determinanți ai evoluției fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire, la dependența de amortizoarele de active lichide și de alte surse de lichiditate pentru a absorbi eventualele deficite, precum și la eficacitatea potențialelor măsuri de supraveghere menite să restabilească poziția lichidității întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Prin urmare, planul de management al

riscului de lichiditate ar trebui să conțină o defalcare a proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire, în condiții normale de activitate și în condiții de criză. Elementele fluxurilor de trezorerie care trebuie diferențiate ar trebui să acopere principalele fluxuri de trezorerie de intrare și de ieșire ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, fluxurile de trezorerie de ieșire care constituie surse importante de risc de lichiditate, inclusiv apelurile în marjă și de garanție, fluxurile de trezorerie de intrare care provin din amortizoarele de active lichide și alte surse de lichiditate, inclusiv finanțarea negarantată, precum și fluxurile de trezorerie de ieșire pe care autoritățile de supraveghere le pot restricționa sau suspenda temporar pentru a remedia vulnerabilitățile în materie de lichiditate în circumstanțe excepționale, în conformitate cu articolul 144b alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE. Pentru a asigura o abordare proporțională și bazată pe riscuri, întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să furnizeze elementele fluxurilor de trezorerie prevăzute pentru proiecțiile în condiții normale de activitate, iar pentru previziunile în condiții de criză, numai în cazul în care elementele respective se modifică semnificativ.

- (17) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar trebui să mențină un nivel adecvat de lichiditate pentru a-și onora obligațiile financiare față de deținătorii de polițe și față de alte contrapartide atunci când acestea devin scadente, chiar și în condiții de criză. Prin urmare, planul de management al riscului de lichiditate ar trebui să conțină o defalcare a amortizoarelor de active lichide și a marjelor de ajustare presupuse, care ar trebui să corespundă devalorizării activelor atunci când activele sunt transformate în lichidități în condiții de criză în intervalul de timp corespunzător necesităților de lichiditate. Această defalcare ar trebui să fie însoțită de o evaluare a fiabilității activelor în ceea ce privește furnizarea de lichidități, a capacității operaționale a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare de a converti activele în lichidități și a existenței unor acorduri cu contrapartidele, inclusiv în situații de criză, de a transforma activele lichide în lichidități și de a furniza alte surse de lichiditate.
- (18) Planul de management al riscului de lichiditate ar trebui să conțină cele mai recente valori ale indicatorilor riscului de lichiditate al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, împreună cu o descriere și o explicație a caracterului adecvat al indicatorilor respectivi. Deși indicatorii riscului de lichiditate ar trebui să fie indicatorii proprii ai întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, care să reflecte particularitățile și profilul lor de risc de lichiditate, este important să se asigure că indicatorii oferă informații relevante privind poziția lichidității întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Prin urmare, planul de management al riscului de lichiditate ar trebui să includă indicatori care să semnaleze dacă expunerile la riscul de lichiditate se încadrează în limitele de toleranță la risc aprobate ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și care să compare resursele și necesitățile de lichiditate în condiții normale și în condiții de criză, inclusiv indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate utilizat în mod obișnuit și indicatorul de lichiditate excedentară.
- (19) Actualizarea planului de management al riscului de lichiditate asigură faptul că planul conține informații actuale și relevante, dar ar trebui evitate costurile disproporționate ale actualizării prea frecvente a conținutului. Prin urmare, planul de management al riscului de lichiditate ar trebui să fie actualizat anual sau mai frecvent pentru a reflecta orice fluctuații semnificative ale expunerilor la riscul de lichiditate pe tot parcursul anului. Planul de management al riscului de lichiditate ar trebui, de asemenea, să fie actualizat în urma unei modificări semnificative a profilului de risc de lichiditate al întreprinderii sau a oricărei evoluții externe majore care afectează în mod semnificativ relevanța conținutului planului de management al riscului de lichiditate.

- (20) Pentru a atenua orice amenințare pentru poziția lichidității grupului, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte ar trebui să descrie în planul de management al riscului de lichiditate la nivel de grup impacturile tuturor tranzacțiilor intragrup semnificative și al concentrărilor riscurilor.
- (21) Lichiditățile nu sunt întotdeauna transferabile în mod liber în cadrul unui grup atunci când este necesar. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte ar trebui, prin urmare, să se asigure că impacturile descrise în planul de management al riscului de lichiditate la nivel de grup includ orice restricții ale transferului de lichidități în cadrul grupului în condiții normale de activitate și în condiții de criză.
- (22) În temeiul normelor actuale, autoritățile de supraveghere din Uniune nu dispun de instrumente adecvate pentru a lua în considerare amprenta macroprudențială a asigurătorilor în ceea ce privește instrumentele lor calitative de gestionare a riscurilor și deciziile lor de investiții. Criza financiară din 2008 a scos la iveală deficiențe în abordarea riscului sistemic, care au declanșat o revizuire macroprudențială a reglementărilor financiare. Articolul 144d alineatul (1) literele (a), (b) și (c), articolul 144d alineatul (2) și articolul 246a alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile de stabilire a situațiilor în care întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare trebuie să li se solicite să includă considerente de ordin macroprudențial în evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității și în principiul „persoanei prudente” și să elaboreze și să mențină un plan de management al riscului de lichiditate care să acopere analiza lichidității pe termen mediu și lung, precum și pentru a preciza conținutul planurilor de management al riscului de lichiditate și frecvența actualizării acestora, atât la nivel individual, cât și la nivel de grup. Prin armonizarea practicilor de supraveghere și prin definirea marjei de apreciere a autorităților publice, criteriile respective vizează sprijinirea unei supravegheri macroprudențiale eficace pentru întreprinderile și grupurile de asigurare și de reasigurare, contribuind astfel la protecția deținătorilor de polițe. Prin urmare, este necesar ca respectivele standarde tehnice de reglementare să fie incluse într-un singur regulament delegat.
- (23) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale.
- (24) Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁸,

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

SECȚIUNEA 1 – ANALIZE MACROPRUDENȚIALE ÎN EVALUAREA INTERNĂ A RISCURILOR ȘI A SOLVABILITĂȚII ȘI CA PARTE A PRINCIPIULUI „PERSONEI PRUDENTE”

Articolul 1

Criterii pentru stabilirea întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care trebuie să efectueze analize macroprudențiale suplimentare în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității

1. În sensul articolului 144d alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere acordă prioritate următoarelor criterii pentru a identifica întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare cărora trebuie să li se solicite să efectueze analizele macroprudențiale suplimentare menționate la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) din Directiva 2009/138/CE:
 - (a) în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, dacă totalul activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, depășește 20 000 000 000 EUR;
 - (b) în cazul întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare care nu aparțin unui grup de tipul celor menționate la litera (a), dacă totalul activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, depășește 20 000 000 000 EUR.
2. Pentru a stabili dacă întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) trebuie să li se solicite să efectueze analizele macroprudențiale suplimentare menționate la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere țin cont de următoarele criterii:
 - (a) dacă întreprinderea sau grupul de asigurare sau de reasigurare este interconectat(ă) în mod semnificativ cu alte instituții financiare în conformitate cu specificațiile criteriilor prevăzute în regulamentul delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (12) litera (a) din Directiva 2025/1;
 - (b) dacă întreprinderea sau grupul de asigurare sau de reasigurare desfășoară următoarele activități care sunt legate în mod semnificativ de expuneri relevante din punct de vedere sistemic:
 - (i) utilizarea de instrumente derivate;
 - (ii) activități legate de expuneri cu implicații macroprudențiale care pot genera efecte de propagare;
 - (iii) oferirea de produse cu un beneficiu garantat sau cu anuități variabile;
 - (iv) concentrarea în anumite clase de active sau expuneri comune pe partea de active;
 - (c) dacă întreprinderea sau grupul de asigurare sau de reasigurare este substituibilă cu alte întreprinderi și grupuri de asigurare sau de reasigurare în conformitate cu specificațiile criteriilor prevăzute în regulamentul delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (12) litera (a) din Directiva 2025/1;

- (d) dacă întreprinderea sau grupul de asigurare sau de reasigurare este expus în mod semnificativ la riscul de lichiditate pe baza surselor de risc de lichiditate menționate la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament;
 - (e) atunci când întreprinderea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un grup care efectuează analizele macroprudențiale în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității, dacă particularitățile întreprinderii respective sunt reflectate în mod insuficient sau necorespunzător în analiza grupului.
3. Pentru a stabili dacă întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) trebuie să li se solicite să efectueze analizele macroprudențiale suplimentare menționate la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere pot ține cont, de asemenea, de criteriile prevăzute la alineatul (2). Nerespectarea acestor criterii, precum și natura, amploarea și complexitatea riscurilor pot justifica decizia de a nu solicita analizele macroprudențiale suplimentare.
4. Autoritatea de supraveghere a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care face parte dintr-un grup căruia nu i se solicită să efectueze analizele macroprudențiale suplimentare în temeiul alineatului (3), deși îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (1), poate solicita întreprinderii respective să efectueze analizele macroprudențiale în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (2).

Articolul 2

Criterii pentru determinarea întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care trebuie să includă considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente”

1. În sensul articolului 144d alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere acordă prioritate următoarelor criterii pentru a identifica întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare cărora trebuie să li se solicite să includă considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente” menționat la articolul 132 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE:
- (a) în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, dacă totalul activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, depășește 20 000 000 000 EUR;
 - (b) în cazul întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare care nu aparțin unui grup de tipul celor menționate la litera (a), dacă totalul activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, depășește 20 000 000 000 EUR.
2. Pentru a stabili dacă întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) trebuie să li se solicite să includă considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente” menționat la articolul 132 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere țin cont de următoarele criterii:
- (a) criteriile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) literele (a)-(d) din prezentul regulament;

- (b) dacă, în cadrul întreprinderii sau al grupului de asigurare sau de reasigurare, există o neconcordanță semnificativă între active și pasive în ceea ce privește durata;
 - (c) dacă întreprinderea sau grupul de asigurare sau de reasigurare utilizează efectul de levier care decurge din instrumente derivate sau din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare care creează expuneri condiționate de valoarea viitoare a unui activ-suport;
 - (d) dacă întreprinderea sau grupul de asigurare sau de reasigurare deține active care sunt nelichide, sunt dificil de evaluat sau au o structură opacă și complexă, inclusiv active care sunt evaluate prin metode alternative de evaluare în conformitate cu articolul 10 alineatele (5), (6) și (7) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35;
 - (e) atunci când întreprinderea de asigurare sau de reasigurare face parte dintr-un grup care efectuează analizele macroprudențiale în contextul aplicării principiului „persoanei prudente”, dacă particularitățile întreprinderii respective sunt reflectate în mod insuficient în analiza grupului.
3. Pentru a stabili dacă întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) trebuie să li se solicite să includă considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente” menționat la articolul 132 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere pot ține cont, de asemenea, de criteriile prevăzute la alineatul (2). Nerespectarea acestor criterii, precum și natura, amploarea și complexitatea riscurilor, luând în considerare, de asemenea, efectuarea sau nu a analizelor macroprudențiale suplimentare în cadrul evaluării interne a riscurilor și a solvabilității, pot justifica decizia de a nu solicita includerea considerațiilor macroprudențiale.
4. Autoritatea de supraveghere a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care face parte dintr-un grup căruia nu i se solicită să includă considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente” în temeiul alineatului (3), deși îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (1), poate solicita întreprinderii respective să includă considerente de ordin macroprudențial ca parte a principiului „persoanei prudente” pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (2).

SECȚIUNEA 2 – PLANURILE DE MANAGEMENT AL RISCULUI DE LICHIDITATE

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei secțiuni se aplică următoarele definiții:

- (a) „termen scurt” înseamnă perioada de până la trei luni de la data de începere a proiecțiilor;
- (b) „termen mediu și lung” înseamnă perioada care depășește trei luni de la data de începere a proiecțiilor.

Articolul 4

Criterii pentru analiza lichidității pe termen mediu și lung

1. În sensul articolului 144d alineatul (1) litera (c) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere acordă prioritate următoarelor criterii pentru a identifica întreprinderile și grupurile de asigurare sau de reasigurare cărora trebuie să li se solicite să elaboreze și să mențină actualizat un plan de management al riscului de lichiditate care să acopere și analiza lichidității pe termen mediu și lung, astfel cum se menționează la articolul 144a alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE:
 - (a) în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, dacă totalul activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, depășește 20 000 000 000 EUR;
 - (b) în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care nu sunt exonerate de obligația de întocmire și actualizare a unui plan de management al riscului de lichiditate la nivel individual în conformitate cu articolul 246a alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, dacă totalul activelor, evaluate în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2009/138/CE, depășește 20 000 000 000 EUR.
2. Pentru a stabili dacă întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) trebuie să li se solicite să elaboreze și să mențină actualizat un plan de management al riscului de lichiditate care să acopere și analiza lichidității pe termen mediu și lung pe baza expunerilor și a vulnerabilităților lor la riscul de lichiditate pe termen mediu și lung, autoritățile de supraveghere țin cont de următoarele criterii:
 - (a) riscul de lichiditate care decurge din expunerea la evenimente asigurabile;
 - (b) riscul de lichiditate care decurge din comportamentul deținătorilor de polițe;
 - (c) riscul de lichiditate care decurge din structura sau componența activelor;
 - (d) riscul de lichiditate care decurge din riscul de contrapartidă;
 - (e) riscul de lichiditate care decurge din evoluțiile economice sau ale pieței cu impact asupra finanțării.
3. Pentru a stabili dacă întreprinderilor și grupurilor de asigurare sau de reasigurare care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) trebuie să li se solicite să elaboreze și să mențină un plan de management al riscului de lichiditate care să acopere și analiza lichidității pe termen mediu și lung, astfel cum se menționează la articolul 144a alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, autoritățile de supraveghere pot ține cont, de asemenea, de criteriile prevăzute la alineatul (2). Nerespectarea acestor criterii, precum și natura, amploarea și complexitatea riscurilor pot justifica decizia de a nu solicita să se acopere și analiza lichidității pe termen mediu și lung în planul de management al riscului de lichiditate.

Articolul 5

Conținutul și structura planului de management al riscului de lichiditate

Planul de management al riscului de lichiditate menționat la articolul 144a alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE trebuie să conțină informațiile menționate la articolele 6-10 din prezentul regulament și să aibă următoarea structură:

- (a) evaluarea generală;
- (b) ipotezele care stau la baza proiecțiilor;

- (c) proiecțiile fluxurilor de trezorerie;
- (d) amortizorul de active lichide;
- (e) indicatorii riscului de lichiditate;
- (f) orice alte informații.

Articolul 6

Evaluarea generală a riscului de lichiditate

Planul de management al riscului de lichiditate trebuie să conțină rezultatele următoarelor evaluări:

- (a) dacă întreprinderea de asigurare sau de reasigurare respectă limitele de toleranță la risc pentru riscul de lichiditate;
- (b) dacă întreprinderea de asigurare și de reasigurare are un nivel adecvat de lichiditate pentru a-și onora obligațiile financiare față de deținătorii de polițe și față de alte contrapartide atunci când acestea devin scadente, chiar și în condiții de criză;
- (c) dacă există modificări semnificative ale profilului de risc de lichiditate de la actualizarea anterioară a planului de management al riscului de lichiditate;
- (d) dacă există vulnerabilități în profilul de risc de lichiditate și în sistemul de management al riscului de lichiditate al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare și dacă s-au luat măsuri pentru remedierea vulnerabilităților respective.

Articolul 7

Descrierea ipotezelor care stau la baza proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire

1. În planul de management al riscului de lichiditate menționat la articolul 144a alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, întreprinderile de asigurare și de reasigurare descriu ipotezele care stau la baza proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire, pentru următoarele două elemente:
 - (a) proiecții în condiții normale de activitate;
 - (b) proiecții în condiții de criză pe baza simulărilor de criză și a analizei scenariilor menționate la articolul 259 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.
2. În descrierea ipotezelor utilizate pentru proiecțiile în condiții de criză menționate la alineatul (1) litera (b) se precizează separat următoarele:
 - (a) sursele semnificative de risc de lichiditate la care este expusă întreprinderea de asigurare sau de reasigurare;
 - (b) dimensiunea șocurilor aplicate în raport cu sursele semnificative de risc de lichiditate.

Articolul 8

Informații privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie

1. În planul de management al riscului de lichiditate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează informații privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de

trezorerie de intrare și de ieșire menționate la articolul 144a alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE.

2. Proiecțiile fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire trebuie să vizeze toate activele și pasivele întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, inclusiv expunerile care decurg din poziții extrabilanțiere și din transferul riscului către vehicule investiționale.
3. Data de începere a proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire aferente activelor și pasivelor nu poate fi anterioară sfârșitului trimestrului care precedă trimestrul în care a fost elaborat sau actualizat planul de management al riscului de lichiditate.
4. În planul de management al riscului de lichiditate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează informații privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire în condiții normale de activitate și în condiții de criză.
5. În planul de management al riscului de lichiditate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează informații privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire pentru unul sau mai multe orizonturi de timp, pentru următoarele două analize:
 - (a) analiza lichidității pe termen scurt;
 - (b) atunci când este cazul, analiza lichidității pe termen mediu și lung.Orizonturile de timp menționate la primul paragraf trebuie să reflecte expunerile semnificative la riscul de lichiditate și calendarul necesităților de lichiditate ale întreprinderii pe termen scurt și, atunci când este cazul, pe termen mediu și lung.
6. În planul de management al riscului de lichiditate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare:
 - (a) identifică eventualele constrângeri în materie de lichiditate din cadrul întreprinderii de asigurare sau de reasigurare;
 - (b) furnizează o evaluare a măsurii în care proiecțiile fluxurilor de trezorerie țin cont de constrângerile în materie de lichiditate menționate la litera (a).
7. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează informațiile privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire separat pentru următoarele active și pasive, după caz:
 - (a) activele și pasivele legate de obligațiile de asigurare de viață de tip index-linked și unit-linked;
 - (b) activele și pasivele aferente fiecărui fond dedicat și fiecărui portofoliu aferent primei de echilibrare.
8. Informațiile privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de intrare trebuie să conțină totalul tuturor fluxurilor de trezorerie de intrare, indicând separat rezultatele pentru următoarele elemente:
 - (a) primele brute subscrise;
 - (b) fluxurile de trezorerie de intrare din reasigurări;
 - (c) fluxurile de trezorerie de intrare din tranzacțiile intragrup;
 - (d) veniturile din investiții;

- (e) vânzările de active, altele decât activele lichide menționate la articolul 9;
- (f) finanțările negarantate, cu excepția împrumuturilor intragrup.

Informațiile privind fluxurile de trezorerie de intrare trebuie să fie exprimate ca sume brute, fără a include fluxurile de trezorerie legate de transformarea în lichidități a activelor incluse în unul sau mai multe amortizoare de active lichide.

Întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează elementele fluxurilor de trezorerie de intrare menționate la primul paragraf literele (a)-(f) pentru proiecțiile în condiții normale de activitate și, în cazul în care elementele fluxurilor de trezorerie se modifică semnificativ, pentru proiecțiile în condiții de criză.

9. Informațiile privind rezultatele proiecțiilor fluxurilor de trezorerie de ieșire trebuie să conțină totalul tuturor fluxurilor de trezorerie de ieșire, indicând separat rezultatele pentru următoarele elemente:

- (a) daunele și alte fluxuri de trezorerie de ieșire, cu excepția răscumpărărilor;
- (b) răscumpărările;
- (c) cheltuielile, cu excepția primelor și a altor remunerații variabile;
- (d) fluxurile de trezorerie de ieșire aferente reasigurărilor;
- (e) fluxurile de trezorerie de ieșire aferente tranzacțiilor intragrup;
- (f) achizițiile de active;
- (g) apelurile în marjă și de garanție;
- (h) distribuirile de dividende către acționari și alți creditori subordonați;
- (i) alte plăți către acționari și alți creditori subordonați;
- (j) răscumpărări de acțiuni și rambursarea sau răscumpărarea elementelor fondurilor proprii;
- (k) primele și alte remunerații variabile.

Întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează elementele fluxurilor de trezorerie de ieșire menționate la primul paragraf literele (a)-(k) pentru proiecțiile în condiții normale de activitate și, în cazul în care valorile elementelor respective se modifică semnificativ, pentru proiecțiile în condiții de criză.

10. Planul de management al riscului de lichiditate trebuie să indice separat soldul net dintre fluxurile de trezorerie de intrare și de ieșire și să conțină o defalcare a diferenței dintre soldul net și soldul brut al fluxurilor de trezorerie de intrare și de ieșire, menționându-se separat rezultatele proiecțiilor pentru următoarele elemente, în cazul în care acestea sunt semnificative:

- (a) vânzările de active lichide;
- (b) finanțarea garantată cu active lichide;
- (c) furnizarea de active lichide ca garanții reale.

Articolul 9

Informații privind amortizoarele de active lichide și alte surse de lichiditate

1. În planul de management al riscului de lichiditate, întreprinderile de asigurare și de reasigurare furnizează informații cantitative și calitative cu privire la amortizoarele

de active lichide ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare pentru a acoperi orice deficit de fluxuri de trezorerie de intrare în comparație cu fluxurile de trezorerie de ieșire pe parcursul orizonturilor de timp care corespund calendarului necesităților de lichiditate menționat la articolul 8 alineatul (5).

2. Informațiile cantitative menționate la alineatul (1) trebuie să conțină o defalcare a amortizoarelor în funcție de tipurile de active lichide, cuprinzând următoarele informații pentru totalul activelor lichide și separat pentru fiecare tip de active lichide:
 - (a) valoarea de piață a activelor lichide la data de începere a proiecțiilor fluxurilor de trezorerie;
 - (b) marja de ajustare aplicată activelor lichide;
 - (c) valoarea activelor lichide după aplicarea marjei de ajustare menționate la litera (b).
3. În sensul alineatului (2) litera (b), marjele de ajustare corespund pierderii de valoare atunci când activele în cauză sunt transformate în lichidități în condiții de criză în orizontul de timp care corespunde calendarului necesităților de lichiditate menționat la articolul 8 alineatul (5), inclusiv costurile și pierderile financiare potențiale care decurg din vânzarea activelor.
4. Informațiile calitative menționate la alineatul (1) trebuie să conțină rezultatele următoarelor evaluări:
 - (a) dacă activele sunt suficient de fiabile pentru a acoperi deficitul de lichiditate în condiții de criză în orizonturile de timp care corespund calendarului necesităților de lichiditate menționat la articolul 8 alineatul (5), ținând seama de eventualele sarcini, de calitatea creditului activelor și de tranzacționabilitatea activelor;
 - (b) dacă întreprinderea de asigurare sau de reasigurare are capacitatea operațională de a transforma activele lichide în lichidități în orizonturi de timp care corespund calendarului necesităților de lichiditate menționat la articolul 8 alineatul (5);
 - (c) dacă sunt în continuare disponibile acorduri cu contrapartide pentru a transforma activele lichide în lichidități sau pentru a furniza alte surse de lichidități, chiar și în condiții de criză, inclusiv identificarea contrapartidelor respective.

Articolul 10

Informații privind indicatorii riscului de lichiditate

1. Planul de management al riscului de lichiditate trebuie să conțină informații cantitative și calitative cu privire la indicatorii riscului de lichiditate utilizați de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare pentru a identifica, a monitoriza și a aborda eventualele crize de lichiditate.
2. Indicatorii riscului de lichiditate trebuie să reflecte particularitățile și profilul de risc al întreprinderii și să includă indicatori care:
 - (a) să semnaleze dacă expunerile la riscul de lichiditate se încadrează în limitele de toleranță la risc stabilite;

- (b) să compare resursele și necesitățile de lichiditate în condiții normale de activitate și în condiții de criză pe parcursul orizonturilor de timp care corespund calendarului necesităților de lichiditate menționat la articolul 8 alineatul (5).
3. Informațiile calitative menționate la alineatul (1) trebuie să descrie și să explice de ce indicatorii riscului de lichiditate utilizați de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare sunt adecvați pentru a identifica, a monitoriza și a aborda eventualele crize de lichiditate.

Articolul 11

Frecvența actualizării planului de management al riscului de lichiditate

Întreprinderile de asigurare și de reasigurare actualizează planul de management al riscului de lichiditate cel puțin o dată pe an. De asemenea, ele actualizează fără întârziere planul de management al riscului de lichiditate în urma oricărei modificări semnificative a profilului de risc de lichiditate al întreprinderii sau a oricărei evoluții externe majore care afectează în mod semnificativ relevanța conținutului planului de management al riscului de lichiditate.

Articolul 12

Conținutul planurilor de management al riscului de lichiditate la nivel de grup și frecvența actualizării acestora

1. Articolele 5-11 se aplică *mutatis mutandis* planurilor de management al riscului de lichiditate la nivel de grup.
2. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte includ în planul de management al riscului de lichiditate la nivel de grup o descriere a mecanismului de gestionare a lichidității și de identificare și abordare a necesităților de lichiditate la nivel de grup, atât în condiții normale de activitate, cât și în condiții de criză, inclusiv o descriere a disponibilității și transferabilității lichidităților și în cazul apariției unor necesități de lichiditate simultane în cadrul grupului.
3. Informațiile furnizate în planul de management al riscului de lichiditate la nivel de grup trebuie să reflecte orice restricții în materie de transferabilitate impuse în temeiul actelor cu putere de lege, al normelor administrative sau al cerințelor de supraveghere aplicabile.

Articolul 13

Concentrarea riscurilor și tranzacțiile intragrup

1. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte descriu în planul de management al riscului de lichiditate la nivel de grup impacturile concentrărilor semnificative de riscuri și ale tranzacțiilor intragrup, astfel cum se menționează la articolul 376 alineatul (1) și la articolul 377 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, asupra gestionării lichidității, a necesităților de lichiditate și a resurselor grupului.
- Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte descriu impacturile respective în condiții normale de activitate și în condiții de criză, inclusiv toate restricțiile privind transferabilitatea lichidităților care ar putea limita sau întârzia utilizarea tranzacțiilor intragrup.

2. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participative, holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte evaluează, în planul lor de management al riscului de lichiditate, plauzibilitatea și coerența ipotezelor în ceea ce privește tranzacțiile intragrup.

SECȚIUNEA 3 – INTRARE ÎN VIGOARE

Articolul 14

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9.10.2026

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN